

1. Republiková Grand Prix České Budějovice, KD Gerbera, 19. - 20. února 2010

Turnaje TOP pro Martina Hoffmanna a Katarínu Nagyovou

Českobudějovický kulturní dům Gerbera se stal svědkem prvního republikového měření sil šipkařů v roce 2010. K vidění byla opět velmi zajímavá utkání, velké obraty, jednoznačné popravky i nedělní souboje gigantů v Bull's Superlize.

PÁTEK

Páteční čas pravidelně patří republikovému turnaji mixů a zahřívacímu turnaji jednotlivců. V případě zahřívacího turnaje byl ten přívlastek na místě, protože si mnozí stěžovali na zimu v sále, která se pak s přibývajícím počtem příchozích hráčů i odhozených šipek vytrácela. Ve Warm-Upu nechyběla jména jako Martin Hoffmann, Petr Pašta, Jiří Vorsa nebo Martin Kapucián. Ani jeden z těchto borců se však na stupně vítězů nepodíval. Zdaleka největším překvapením byl pro všechny výkon Romana Dominika z týmu Supi Dolní Benešov. Roman bez respektu porážel své zkušenější soupeře a nakonec z toho bylo výtečné třetí místo. Štíbro v turnaji bral Radim Pavlík z Ripper Ostrava, který ve finále nestačil na Michala Kočíka z Rakol Trimetal Brno.

Hlavním pátečním turnajem však byla republiková Grand Prix mixů. V ní se představilo jednapadesát párů. Na můj vkus brzy skončil turnaj pro dvojice Iva Zálabská - Robert Kuric, Lenka Schedivá - Pavel Drtil nebo Dáša Komorová - Dan Záruba. Po delší době se v dobré formě prezentovala dvojice Edita Staníková a Karel Čožík, kteří pro sebe urvali páté místo. „Určitě to však mohlo být ještě lepší, v některých okamžicích nám ne všechno vyšlo podle našich představ,“ řekl Karel Čožík. To Petra Kvasničková s Peterem Martinem brali stejně jako Petra Konopásková s

TOP 12: nahoře Markéta Mrňková (3.), Iveta Bruská (2.), Alena procházková (3.), dole vítězka Katarína Nagyová.

Jardou Trojáčkem dělené třetí místo, což pro ně snad bylo důvodem k úsměvu. I když k finále chybělo třeba málo. To si zahráli Karolína Farná po boku „zlého“ Karla Sedláčka proti páru Markéta a Richard Abadžievovi. Rodinná chemie u brněnské dvojice zafungovala a tak Markéta s Říšou v turnaji mixů slavili vítězství.

Pro odpadlíky byla připravena také malá RGP. Tady se nebudu prodírat startovním polem a rovnou se dostanu k těm nejlepším. Petra Šebková s Petrem Slepíčkou možná pomýšleli na víc než bronzovou příčku, naopak pro dvojici Lenka Bočková a Lukáš Uvíra to byl moc hezký výsledek. Ve finále se

utkali superligoví chlapi po boku svých partnerek. Čestmír Křepelka s Šárkou Dvořákovou odcházeli do páteční noci přece jenom spokojenější, když si ve finále poradili s párem Markéta Mrňková s Martinem Rypárem. Páteční program tak byl uzavřen a mnohým se možná v noci zdálo něco o sobotních úspěších či kolapsec. Kdo ví.

SOBOTA

Sobotní program s sebou přináší obrovské kvantum zápasů v kategoriích dvojic i jednotlivců, klání klasické RPG i malé RPG pro ty, kteří neměli tolik štěstí v hlavní soutěži. A

již tradičně nad tímhle vším mumrajem ční mužský i ženský turnaj TOP. A protože toto měření sil považuji v rámci programu za skutečně výjimečné, začal bych právě zde. Snad nebudete proti.

Mezi muži bojovala čtyřladvacítka nominovaných ve čtyřech skupinách a v mnoha případech šlo doslova o každý leg. Posuďte sami.

Ze skupiny A postoupil jako vítěz Dušan Dedek s devíti body a za ním Jirka Vorsa s body osmi. Další hráči pak měli shodně bodů sedm, přičemž dále prošli Ondra Bali a Vráta Král. Černý Petr zůstal v rukou slovenského reprezentanta Milana Dudáše, ale především obhájce trofeje Pavla Drtila! Skupinu B vyhrál Martin Hoffmann před Martinem Kapuciánem. Radost mohli mít také Michal Kočík a Luděk Kristin. Skupina C měla také zajímavé pořadí. Tři hráči uhráli shodně 9 legů a podle vzájemných zápasů byl nejlepší Radim Pavlík, za ním Jarda Trojáček a Kája Sedláček. Šťěstěnu v tu chvíli (a jak se později ukázalo, i po zbytek turnaje) líbal čtvrtý Dan Záruba. A konečně skupina D. Tady úřadoval Petr Pašta, následován Petrem Martinem, Martinem Popelkou a úřadujícím mistrem republiky Jiřím Dandou.

To ženy hrají ve skupinách dvou. V té první vyhrála Katarína Nagyová před Alenou Procházkovou. Hustým sítem prošly také Markéta Mrňková a Iveta Bruská. Ve druhé skupině byla nejlepší Markéta Abadžievová, byť prohrála s druhou Dášou Komorovou. Postup si nenechaly ujít také třetí Petra Šebková a čtvrtá Lada Kotlířová. Rébusy základních skupin byly vyřešeny, mohlo se jít do play off.

Dušan Dedek musel zpytovat svědomí. Proti Danovi Zárubovi nastoupil do trháku 3:0 a měl snad pět šipek na zvýšení náskoku. Nedal a Dan otáčel na 5:3. Dušan ještě jednou bláznivý zápas bere do svých rukou - 6:5. Přesto je to nakonec „klikař“ Dan Záruba, který se raduje z výhry 7:6.

(Pokračování na str. 2-3)

Regionální Mastery

str. 5-7

Zimní liga Willcapu

str. 11

Topas Cup

str. 13

Právě skončená olympiáda tak trochu zpřevracela zaběhané pořádky v hierarchii našeho sportu. Jako by se velké sporty stávaly malými a naopak malé své doposud větší bratry začaly viditelně přerůstat. Nikdo nemohl přehlédnout jak reprezentantka sedmi desítek rychlobruslařů udělala svými výkony z malého sportu odvětví, které teď bude zcela jistě stát v centru pozornosti nejen sdělovacích prostředků.

Své exelentní sportovní výkony naprosto souměřitelně doplňují i výkony řečnické mediálními. Kdo slyšel nebo četl povídání třeba se zástupci biatlonu, snowboardingu a pochopitelně i rychlobruslení, začíná s úspěchem pochybovat, který ze sport je doopravdy tím větším. Vystoupení v nichž nechybí skromnost či zodpovědnost mají zcela jistě nezanedbatelný podíl na stále rostoucí popularitě nejen úspěšných jednotlivců ale i sportu, který reprezentují.

Ruku na srdce, kdo z vás dokázal před pár měsíci prosedět u zdánlivě nezáživného rychlobruslení či klasického lyžování třeba i několik hodin? Jistě hlavní roli mají dosahované sportovní výkony. Ale fandili bychom stejně i ve chvíli, když by před námi nestála ta obyčejná holka z rybníku na Vysočině? Nebo ten kluk z Božího Daru? Kdybychom neznali jejich životní příběhy? Nezbývá než si přát, aby i šipky našly své Sáblikové a Bauery. Pak by možná i media byla k našemu sportu vstřícnější...

Servírku zachránil šipkař

Nebývá častým jevem, že se o šipkách a šipkařích píše v tisku. Ještě méně se o nich píše mimo sportovní rubriky. Tentokrát se šipkař dostal hned do titulku černé kroniky jednoho z vydání u nás nejčtenějších novin. A nikoliv jako oběť, ale jako zachránce:

V jedné sokolovské restauraci ohrožoval podle slov mluvčího krajského ředitele policie Karlovarského kraje Pavla Valenty servírku muž s kladivem v ruce. Napadl rovněž i muže, který se jí chtěl zastat. Kritickou situaci nakonec vyřešil třiačtyřicetiletý muž, který hrál v podniku šipky. Podařilo se mu rozběsněného muže uklidnit a odebrat mu kladivo. „Už uklidněného muže vyvedl před restauraci, kde čekala policejní hlídka,“.

Tolik strohá zpráva v sokolovském Deníku. Oním mužem hrajícím šipky byl hráč klubu DC Alex Sokolov Martin Ježek. Díky za pomoc i za to, že se konečně šipkař dostal i do titulku celostátních novin.